

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt V. Alex. III. (a) Eborac. Archiepiscopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

cipimur 24. 12. q. 1. Medicum item esse nemo negabit, *cap. sacerdos 7. 3. q. 7.* Index denique est, dum solvit, & ligat, *cap. quis dubitet 9. 96. dist.* Igitur sicut illi à propriis ministeriis abesse non debent, ita nec Prælati Ecclesiæ deserere curam sibi commissam. Inde qui gregem deserit, non pastor, sed idolum dicitur à Zacharia *cap. 11. ver. 17. ibi: O pastor! ô idolum dereliquens gregem!* Facit argumentum deductum à militia terrestri ad cœlestem, à qua valet argumentum, *cap. 1. de renuntiis.* Ignominiam enim militarem eorum qui à signis absfuerint, etiam Barbari sub Romanis militares horruerunt: dicebantur autem illi, qui absfuerant, infrequentes; & ob stipendum subtraatum are diruti. De his Sidonius in *panegyrico ad Socratum.*

Ibant pellita per Romana classica turma,
Ad nomen, currente Geta; utmet are vocari
Dirutus, opprobrium, non damnum Barbarus
borrens.

Damnatos eos quandoque missione ignominiosā innuit Plautus *ibidem:*

Hunc pro infremente militas militia domum. Et nullo modo commutus militibus concedebatur, nisi ex justissimis causis: de quo committauit, seu litteris dimissoriis agitur in *título C. de committitu. l. 1. 3. 12. § 14. ff. de re milit. l. 35. ult. ff. ex. quib. caus. major. l. 2. 5. ult. ad municip. l. 21. C. Theodos. de Quæstor. & Pretor. l. ult. C. de ergoat. militari. anon. l. 5. C. de jurisdic. l. 21. C. de defensor. Pluta Cujacius in l. 1. C. de committitu. Steubec. in notis ad Vegetum lib. 7. cap. 19. Briffonius lib. 3. de verb. signif. Pancirola in not. Orient. cap. 36. Bulengerus de imperio lib. 5. cap. 4. Concil. lib. 2. saucet. cap. 21. & 22. Solorzanus tom. 2. de jure Indianorum, cap. 2. Vvolfangus Iavus lib. 6. de republ. Romana, cap. 5. fol. 645. Botell. de pref. Regis, cap. 32. Olvaldus 21.*

Donel. cap. 5. liti. G. Igitur nec clerci militiam; cui adscripti sunt, deserere debent. Facit textus in *cap. placuit 2. 21. q. 2. ibi: Defortorem clericum cingulo honoris atque ordinis sui exticum, convenit in monasterium relegari.*

Nec obstat dubitandi ratio supra expensa, cuius priori parti satisfactum manet in *cap. 2. Dissolvitur de translat. Episc.* Secunda vero parti facile respondetur, si animadvertiscas, prædictam regulam, qui per alium 72. dereg. *Jur. in 6.* limitari in his quæ requirunt servitium personale actu, ut est residentia in beneficio, ubi parochus per se, non per alium sacramenta ministrare debet. *Concilium Trident. sess. 7. cap. 3. ibi: Inferiora beneficia ecclesiastica, præserimus curam animalium habentia, persona digna, & habilibus, & que in loco resideri, ac per ipsos curam ipsam exercere valent, &c.* Probat latè Joan. Sanchez in *selección. q. 47. num. 2.* quia ubi persona industria electa est, non potest ipse vices alii committere, *l. servus, in fine, ff. de statutis.* Hermanus Pistor *lib. 2. q. 32.* Martinus Magerus de *advocatio ur. maria cap. 9. num. 1059.* Unde cum electa sit tempore institutionis industria persona, ideo peralios, licet vicarios, ea ministrari non possunt, argumento textus in *l. inter 31. ff. de solut. cap. 1. cui 12. de officio, de leg. in 6. junctis traditus à Solorzanu tom. 2. lib. 2. de jure Indianorum, cap. 25. num. 17.* Quatenus tamen parochi per se tenentur administrare sacramenta, & de conditionibus, ut ille dicatur personaliter residere, latè agunt Barbola de offic. Parochi *cap. 8. Hurtado de resid. parochor. resol. 30.* In beneficiis vero simplicibus, etsi quis sit ad eius titulum ordinatus, non potest Episcopus illum extra diœcесim morantem ad residendum compellere, *Martinis lib. 1. resolut. cap. 107.*

CAPVT V.

Alex. III. (a) Eborac. Archiepiscopo.

Fraternitatibus tuæ duximus (b) indulgendum, ut si clerci, qui in Ecclesiâ tuâ jurisdictionis beneficium sunt adepti, ad aliquam diœcесim absque licentia, & assensu tuo morandi causâ transfierint, licet eos tibi beneficis, quæ a te habent, spoliare; nisi fortè scholasticis disciplinis invigilaverint, aut rationabilem causam tibi ostenderint, quare reverti non debeant. Præterea clericum alterius diœcесis, absque (c) commendatitii litteris sui Episcopi, nisi pro eo preces, aut mandatum Sedis Apostolicæ receperis, non debes recipere.

NOTÆ.

(a) *Eboracenſi.*] Ita restituenda est inscriptio hæc ex secunda collectione, ubi sub hoc tit. cap. 1. reperitur hic textus, ex qua etiam integrum recribo. De Ecclesia Eboracenſi nonnulla notavi in cap. 2. de re scripti.

(b) *Indulgendum.*] Vel hæc verba accipienda sunt pro malitium esse declaramus, ut in cap. eis Christus 26. de urens, vel ut aliquid speciale humiſmodi indulgentia operetur, debent accipi, nullâ præmissâ monitione, ita ut licet alias debent absens moneri, ut superiori commentario dixi, tamen cum morandi causâ parochi in aliam diœcесim se transferunt; cum eo factò animus

non residendi pateat, ideo non esse necessariam monitionem, ut in praesenti casu doceatur.

(c) *Commendatitii.*] Clericos vagos, & acephalos magno odio semper habuit Ecclesia. Concilium Mogunt. cap. 22. ibi: *De clericis vagis, seu de acephalis, id est, de his, qui sunt sine capite, nec in servitio Domini nostri, nec sub Episcopo, nec sub Abbatie, sed sine canonio & regulari via degentes, &c. præcipimus ut Episcopi sineulla mora eos sub custodia distingant.* Concilium Meldeſe can. 36. Aurel. 2. can. 13. ibi: *Clerici, qui officium suum implore deficient, aut vice sua ad Ecclesiam venire detrectant, loci sui dignitate priventur.* Et cap. placuit 2. 21. q. 2. cap. si forte 4. cap. si quis etiam 35. de consecratis dist. 1. Concilium Carthag.

Tit. IV. de Clericis non resident.

109

Carthag. 3, can. 28. ibi : Episcopi trans mare non proficiuntur, nisi consulo prima Sedis Episcopo sua cuiusque provinciae, ut ab eo sumere possint formam, vel commendationem. Illustrat Antonius Augustinus ep. lib. 14. tit. 5. Unde Ecclesie Fates non solum statuerunt, ut absque litteris dimissoriis nemo ab alieno Episcopo ordinetur,

ut latè probavi in cap. litteras, de tempor. ordin. verum ut jam ordinatus ad ministrandum, seu sacrificium Missæ celebrandum in aliena parochia non admitteretur ab illo litteris commendatiis, ut probavi in cap. 1. de cleric. peregrin. ex quo commentator præsens petendum est.

CAPVT VI.

Alexand. III. (a) Lingon. Episcopo.

Conquerente nobis R. presbytero (b) accepimus, quod G. ab eo pro Ecclesia sua, de qua, sicut dicitur, vita necessaria vix percipere potest, annuatim virginis sol, extorquere conatur, afferens beneficium (c) illud in eadem Ecclesia sibi fuisse collatum, quoniam eidem Ecclesiæ, sicut accepimus, non deserbit, & alia beneficia sibi sufficiencia (d) habeat, & possideat. Quoniam igitur indecens est, & non consentaneum rationi, ut idem, cum alia ecclesiastica beneficia sibi sufficiencia habeat, & possideat, ab Ecclesia, cui non (e) deserbit, beneficium querat: f. t. per A. l. m. quat, si tibi constiterit, quod vel G. habeat ecclesiastica beneficia sibi sufficiencia, vel quod eidem Ecclesiæ non deserbit, sibi super præscriptum beneficium silentium imponas, ap. rem.

NOTÆ.

(a) *Lingon.*] Ita etiam legitur in secunda collectio, sub hoc ut. cap. 2. De Ecclesia Linconensi nonnulla notavi in cap. 8. de scriptis.

(b) *Presbytero.*] Qui ordinatus fuit ad titulum serviti in ipso beneficio, ex petitione G. proprii parochi; unde tenebatur in ea ministrare, cap. final. de jure paron. cap. final. de immunit. Eccles. Praestanda tamen ei erant à G. necessaria alimenta, cap. pertuas, et 3. de simonia.

(c) *Beneficium illud.*] Licet inspecta juris communis dispositione, omne beneficium, quan-

tumcunque simplex, haberet annexum onus residentia, ut probarunt Azor part. 2. infis. lib. 7. cap. 3. Petrus Gregor. de benef. cap. 7. Covat. lib. 3 var. cap. 13. Lothetius de re benef. lib. 3. q. 27. num. 8, tamen quia plura beneficia ex eis congruam sustentationem plerunque non continent, ideo per generalem consuetudinem introductum est, ut in hujusmodi beneficiis nulla residendi necessitas detur, ut latè probat Hurtado de resid. tom. 1. lib. 6. per totum.

(d) *Sufficiencia.*] Juxta ea, quæ dabimus in cap. de multa, de prebend.

(e) *Non deserbit.*] Juxta adducta supra in cap. 3.

CAPVT VII.

(a) Alexander III.

DE cætero, quia dignum est, & conveniens, ut Ecclesiæ tuæ Canonici, donec circate in tuo servitio morantur, communitatis portionem recipiant; præsenti scripto statuimus, ne Canonicis tuis, donec in servitio tuo fuerint, quidquam subtrahi, vel auferri debeat, quod sibi de beneficio communitatis debetur, nisi forte (b) via italia sint, quæ non confuerunt absentibus exhiberi.

NOTÆ.

(a) *Alexander III.*] Ita legitur in cap. 4. de præbend. in prima collectione; nullibz tamen exprimitur cui refribat Alexander: illud tantum ex principio textus deducitur, in praesenti tantum referri partem alterius textus. Forlani fragmentum hoc spectat ad textum in cap. de cætero, 5. de transactionibus, ubi alias partes ipsius decretalis congregimus.

(b) *Vitualia.*] Consonat textus in cap. unic. hoc. tit. in 6. ibi: *Quæ alias manualia beneficia, seu vitualia appellantur.* Distributiones quotidianæ, Gonzal. in Decretal. Tom. III. Pars I.

dianæ vulgo dicuntur, quia sunt in vices divisionis quotidiane, ut vocantur in jure civili, l. si quid relatum, 17. l. civitibus 122. de legat. 1. l. cum quidam, 23. ff. de annuis legat. quatum etiam in templis Gentilium usus probatur ex veteri inscriptione, quam refert Roderic. Caro in antiquit. Hispan. cap. 3. licet impropiè vitualia in praesenti importent panes præbendarios, qui singulis diebus, & certis horis, id est, viritim præbentur, cap. 2. de decimis, in 5. compil. ibi: *Nec multum dubius remanet de panibus illis, quos dicitur in vestro vulgari requaffas; cum sicut acceptans, tanquam certi reddamus, & certis temporebus*

K

ribus